

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral), Budějovický Budvar, národní podnik (zástupce: K. Čermák, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 25. března 2009, Anheuser-Busch, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (T-191/07), kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelem slovní ochranné známky „BUDWEISER“ pro výrobky zařazené do třídy 32 proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 299/2006-2 ze dne 20. března 2007, kterým bylo zamítnuto odvolání podané proti rozhodnutí námítkového oddělení, kterým byl zamítnut zápis uvedené ochranné známky v rámci námitek podaných majitelem mezinárodních obrazových a slovních ochranných známek „BUDWEISER“ a „Budweiser Budvar“ pro výrobky zařazené do tříd 31 a 32

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Anheuser-Busch Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — Skatteministeriet v. DSV Road A/S

(Věc C-234/09) (¹)

(„Celní kodex Společenství — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 204 odst. 1 písm. a) — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 859 — Režim vnějšího tranzitu — Schválený odesílatel — Vznik celního dluhu — Tranzitní doklad pro neexistující zboží“)

(2010/C 246/14)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaný: DSV Road A/S

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vestre Landsret — Výklad čl. 1 a 4, bodů 9 a 10, jakož i čl. 92, 96 a 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Schválený odesílatel, který omylem vygeneroval dva tranzitní doklady pro jednu a tutéž fyzickou zásilku v novém elektronickém tranzitním systému, čímž byla jedné zásilce zboží přidělena dvě různá přepravní referenční čísla — Vznik celního dluhu v důsledku nemožnosti vyříditi vnější tranzitní režim Společenství předložením zboží celním úřadům určením — Uložení cel ze zboží uvedeného v celním prohlášení, které však fyzicky neexistuje

Výrok

Článek 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na takovou situaci, jaká je předmětem původního řízení, kdy schválený odesílatel omylem vygeneroval dva režimy vnějšího tranzitu pro jedno a totéž zboží, neboť nadbytečný režim vztahující se na neexistující zboží, nemohl na základě uvedeného ustanovení vést ke vzniku celního dluhu.

(¹) Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 29. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — SIA Pakora Pluss v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-248/09) (¹)

(„Akt o přistoupení k Evropské unii — Celní unie — Přechnodná opatření — Propuštění do volného oběhu bez cla — Zboží, které bylo ke dni přistoupení Lotyšské republiky přepravováno uvnitř rozšířeného Společenství — Vývozní formality — Dovození cla — DPH“)

(2010/C 246/15)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts